

'Doorgaan, ook zonder veteranen'

Vervolg van pagina 21

Voor de gemeente Mook en Middelaar is het afhaken van de Veterans Association reden om vanaf volgend jaar geen officiële herdenking meer op touw te zetten. Andere veteranenclubs gaan vooralsnog gewoon door met het organiseren van herdenkingsbijeenkomsten. De Old Comrades Group vangt in september vijftig Britten op en wil dat volgend jaar ook weer doen. Ook de Arnhemse stichting Lest We Forget ('opdat wij niet vergeten') blijft veteranen naar Nederland halen: „Zo lang ze willen komen, zijn ze welkom”, zegt Tanno Pieterse van Lest We Forget. De Arnhemse organisatie

ontvangt tijdens de herdenking van de Slag om Arnhem in september 140 veteranen. „Het worden er wel steeds minder, maar het mag niet verwateren. In ons topjaar 1994 hadden we 1.300 oud-soldaten op bezoek, vorig jaar nog maar 80”, aldus Tanno Pieterse.

De Stichting Airborne Vrienden begroet volgende maand 84 'old-vets'. „Als de belangstelling minder wordt, houdt het vanzelf een keer op, maar we gaan voorlopig nog wel even door”, verzekert voorzitter pastor Thuring van Airborne Vrienden.

Directeur Wiel Lenders van het Groesbeekse Bevrijdingmuseum hoopt dat de herdenkingen doorgaan, ook als de veteranen niet

meer komen. Lenders: „Tijdens de operatie Market Garden hebben vele tienduizenden jonge soldaten voor ons hun leven gewaagd. Of er nog veteranen bij herdenkingen aanwezig zijn, moet mijns inziens geen enkele rol spelen in de beslissing om wel of niet door te gaan met herdenken. Je doet dat niet alleen voor de veteranen, maar zeker ook voor je eigen bevolking. Een lokale overheid mag zich wat dat betreft geen collectief geheugenverlies permitteren. Onze regio speelde aan het eind van de Tweede Wereldoorlog een hoofdrol op het wereldtoneel.”

De aandacht voor de Tweede Wereldoorlog neemt volgens Lenders zelfs toe: „Het verleden komt ver-

der weg te liggen, en dus wordt de belangstelling groter. We zien dat bijvoorbeeld in de musea over de Eerste Wereldoorlog. Die bloeien als nooit tevoren. Jaarlijks trekken de voormalige slagvelden in Frankrijk en België vele honderdduizenden bezoekers.” Ook in het Groesbeekse Bevrijdingmuseum neemt de bezoekersstroom fors toe. Lenders hamert erop dat het oorlogserfgoed bewaard, onderzocht, getoond en herdacht moet worden: „Een zeer belangrijke periode uit de geschiedenis van het Rijk van Nijmegen blijft opgetekend, geheugenverlies wordt bestreden en jongeren leren hoe in hun eigen omgeving gevochten is voor de vrijheid.”